

Døds- og Konkursboer.

Det henstilles, at Dødsboer tilpligtes at betale Afdødes Skat indtil Udgangen af det Kvartal, hvori Dødsfaldet er indtraadt.

Konkursboer bør — Skattepligtens Vedvaren forudsat — udrede Fallentens Skat for det Skatteaar — eller mulig det Skattehalvaar — hvori Konkursen er erklæret (jfr. Loven af 10. April 1922 § 38, 5. Stk.).

Det bemærkes, at Døds- og Konkursboers Betalingspligt i København ikke paa- virkes af udstedt Proklama (jfr. Kgl. Anordning af 20. Juli 1922 § 11, 4. Stk.).

Skattens Inddrivelse m. m.

I Magistratens Skrivelse til Indenrigsministeriet af 20. December f. A. (K. K. J. Nr. 1357/1922) har man foreslaaet følgende Ændringer i og Tilføjelser til de i § 16 i Lov Nr. 51 af 13. Februar 1922 givne Regler angaaende *Indeholdelse af Skat* i ugifte Skatteyderes Lønning:

1) Til Løntilbageholdelse kræves ikke forudgaaende forgæves Udpantning, men kun, at Skatten er *forfalden til Udpantning*.

2) Løntilbageholdelse skal ogsaa omfatte *Strafrenter*.

3) Det fastslaaes udtrykkeligt, at der kan ske *Udpantning hos Arbejdsgiveren* for Skatte- og Rentebeløb, som han har eller burde have tilbageholdt (jfr. nedenfor Pkt. 6).

4) Det paalægges under Bødetvang Arbejdsgiveren indenfor en vis Frist at besvare *skriftlige Forespørgsler* om, hvornaar og med hvilke Beløb Lønudbetaling og Løntilbageholdelse har fundet Sted i Tiden efter Indeholdelsesbegæringens Modtagelse, ligesom han tilpligtes at gøre Anmeldelse, naar en Person, hvis Skat er krævet indeholdt, forlader hans Tjeneste.

Idet man iøvrigt henviser til fornævnte Skrivelse, skal man her yderligere tilføje følgende Forslag:

5) Ordene »den Skatteyderen tilkommende Lønning« ændres til »den Skatteyderen efter Arbejdsoverenskomsten tilkommende Lønning«, idet det bør fastslaaes, at Kommunens Ret til Skatteindeholdelse ikke kan indskrænkes gennem Aftaler mellem Skatteyderen og Arbejdsgiveren eller Trediemand, hvorved der paa Forhaand disponeres over Lønnen, f. Eks. gennem Ydelse af Laan til Skatteyderen mod Løntilbageholdelse eller Løntransport.

6) Den for kommunale Skatter hjemlede *Fortrinsret i Konkurstilfælde* skal ogsaa gælde overfor Arbejdsgiveren vedrørende de Skatte- og Rentebeløb, som han har eller burde have tilbageholdt.

Forsaavidt Forslaget under Punkt 1 ikke skulde kunne tiltrædes, skal man henstille, at Kravet om forudgaaende forgæves Udpantning i hvert Fald ændres derhen, at det er tilstrækkeligt, at der *een Gang* indenfor et Skatteaar forgæves er forsøgt Udpantning for Skatten, idet det saa godt som altid vil være et Spild af Arbejde at forsøge Udpantning i hver Skattetermin.

II. Erhvervsskat.*Grundlaget.*

Den i Loven af 13. Februar 1922 § 6, 1. Stk., 2. Pkt. i. f. fastsatte *Indtægtsgrænse* paa 5 000 Kr. foreslaaes under Hensyn til Lønniveauets Synken nedsat til 3 000 Kr. Da de Betragtninger, som motiverer en Indtægtsgrænse, ikke ses at gælde for Bestyrelsesmedlemmer, for hvem Bestyrelseshonoraret normalt vil være en Biindtægt, henstilles det endvidere, at Indtægtsgrænsen ophæves for disses Vedkommende.

Angaaende *Dødsboers* Beskatning ønskes følgende Tilføjelse til § 7, 1. Stk., sidste Punktum:

»saaledes at Indtægten af Erhvervsvirksomheden eller den faste Ejendom i det nærmest forud for det paagældende Skatteaar gaaende Kalenderaar (Regnskabsaar) danner Grundlaget for Ansættelsen«. Gennemføres Forslaget angaaende Dødsboers Pligt til at betale Afdødes Skat Kvartalet ud (jfr. foran under I) maa endvidere Tidspunktet for Indtræden af Dødsboers Skattepligt ændres i Overensstemmelse hermed.